

SỐ MẠNG CON, CHÍNH THIÊN CHÚA NẮM GIỮ!

... Con được hồng ân biết đến tình thương của Đức Mẹ MARIA ngay từ những năm đầu đời cũng như được trông thấy những tấm gương thánh thiện ngay khi còn bé tí teo. Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA là nhân vật chiếm chỗ đứng quan trọng trong cuộc đời con và là Vị mà con luôn luôn khẩn cầu vào những thời điểm quan trọng hoặc trong những giai đoạn đau thương. Và con luôn xác tín rằng chính Đức Mẹ MARIA đã làm phép lạ cho việc thực hiện ơn gọi đời con.

Con sinh ra và lớn lên tại Luân-đôn, thủ đô Anh quốc. Luân-đôn là thành phố có đa số dân sống không biết THIÊN CHÚA hoặc sống buông thả trong việc tìm kiếm thú vui và thành công vật chất. Trong những năm gần đây thủ đô Luân-đôn lại chứng kiến cảnh tràn ngập đủ thứ hạng người thuộc mọi chủng tộc màu da văn hóa khác nhau. Đây là sự kiện làm giàu cho xã hội Anh quốc nhưng cùng lúc kéo theo hệ lụy làm biến mất quan niệm về một tôn giáo duy nhất chân thật. Hiện tượng này khiến cho đời sống tôn giáo trở thành chuyện điên rồ hoặc làm cơ cho nhiều người vấp phạm.

Chính trong bầu khí tục hóa ấy mà con sinh ra và lớn lên. Con luôn theo học tại các trường công và như thế, nền giáo dục Kitô-giáo con chỉ lãnh nhận từ gia đình. Thân phụ con là tín hữu Công Giáo trong khi thân mẫu con không Công Giáo. Vài năm trước khi con chào đời, Ba con được nung nấu lòng sùng kính Đức Mẹ nhờ dẫn thân trong hoạt động tông đồ thánh mẫu "Một Ngày Với Đức Mẹ MARIA". Nói thể để nhấn mạnh rằng quả thật con được ân thánh bao phủ chan hòa ngay cả trước khi mở mắt chào đời!

Vì thân mẫu không Công Giáo nên mọi giáo huấn về Đức Tin con hấp thụ từ hiền phụ. Chính Ba dạy con những Kinh đọc với Đức Mẹ MARIA và kinh cầu cùng Thánh Thiên Thần Bản Mệnh. Ba luôn nói với con về Đức Tin Công Giáo và về Các Thánh. Trong khi Má khuyến khích con phát triển các năng khiếu về nghệ thuật, ca nhạc .. Ba không bao giờ phản đối các khuyến khích của Má còn Má thì luôn luôn tôn trọng việc Ba giáo dục hai chị em con trong Đức Tin Công Giáo.

Từ thơ bé con vốn sẵn tính lạc quan. Có lẽ con hấp thụ đức tính này từ nơi hiền mẫu. Má con luôn nhìn cuộc đời và mọi biến cố dưới khía cạnh tích cực. Vì thế con luôn luôn vui vẻ thích cười đùa nghịch ngợm. Ba âu yếm gọi con là "con bé hạnh phúc!" Phần con, con rất thích đi theo Ba đến nhà thờ lần hạt Mân Côi chung. Mỗi buổi tối trước khi lên giường ngủ Ba thường nói với con về Đức Mẹ MARIA và về Các Thánh.

Ngoài ra, cùng với thời gian, lớn lên trong con lòng quý mến việc đọc kinh cầu nguyện, đặc biệt cầu nguyện cùng Đức Mẹ MARIA. Con thâm tín rằng chính nhờ lòng kính mến Đức Mẹ mà con được can đảm tiến bước và được cứu thoát khỏi bao hiểm nguy trong cuộc đời. Rồi nhờ lời dạy của Ba, con thường đọc sách Truyền Các Thánh. Trong số các vị thánh con đặc biệt cảm phục cuộc sống hy sinh và say mê Tình Yêu THIÊN CHÚA của thánh nữ **Rosa thành Lima** (1586-1617); đức trong trắng anh hùng của thánh nữ **Maria Goretti** (1890-1902) và cuộc đời ba trẻ chẵn chiên làng Fatima được điểm phúc trông thấy Đức Mẹ vào năm 1917.

Tất cả những dữ kiện tích cực trên đây góp phần vào việc làm cho con ngay từ thơ bé đã hướng lòng về THIÊN CHÚA và về Đức Mẹ MARIA cũng như có khả năng hiểu rằng: "Có một chiều kích nào đó cao cả hơn những gì toàn tòng vật chất!" Trong khi đó Má con gieo vào lòng con niềm cảm thương sâu xa đối với người nghèo, kẻ bất hạnh, người đau khổ và những ai bị xã hội khinh rẻ. Má con cũng nêu cao gương sáng về lòng bác ái, tinh thần hy sinh và luôn dạy con phải chấp nhận mọi người không phân biệt màu da, chủng tộc và tôn giáo. Điều này khiến con mong ước hiến thân phục vụ người khác.

Trong thời thơ ấu con có nhiều dịp tiếp xúc và trông thấy hình ảnh các nam nữ tu sĩ mặc áo dòng. Nhưng các vị không lôi cuốn sự chú ý tò mò của con cho lắm. Con xem sự hiện diện của các vị như chuyện bình thường.

Thế rồi vào năm con lên 9 hoặc 10, Ba con mất việc làm. Từ đây khởi đầu giai đoạn gian nan khổ khó

cho toàn gia đình con. Bây giờ hồi tưởng lại thời gian ấy, con hiểu rằng đúng là một ân huệ lớn lao Đức Mẹ Vô Nhiễm dành cho con. Bởi vì, chính nhờ gian khổ mà lòng con không quá bám víu vào những gì chóng qua ở đời này.

Hai năm cuối cùng trước khi từ bỏ tất cả để vào dòng tu là hai năm con sống thật hạnh phúc, mặc dầu vẫn có nhiều khó khăn. Con hiểu rõ hơn việc cần thiết phải lãnh các Bí Tích và chỗ đứng của Đức Mẹ MARIA trong cuộc đời. Con thường đến Trung Tâm do các Nữ Thừa Sai Bác Ái của Mẹ Teresa Calcutta điều khiển để phụ giúp việc săn sóc người nghèo.

Một năm, con có dịp làm một cuộc tĩnh tâm vài ngày nơi Cộng Đoàn các Nữ Tu Phan-sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm. Lúc trở về nhà, con bỗng cảm thấy lòng bùng lên niềm khao khát THIÊN CHÚA và mong ước sống cho một mình Ngài. Khía cạnh thừa sai của hội dòng đáp ứng nguyện vọng của con là hiến dâng cho THIÊN CHÚA và cho tha nhân qua Đức Mẹ MARIA.

Sau đó khi có dịp qua Ý lưu lại vài tuần nơi các Nữ Tu Phan-sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm và dự lễ khấn dòng của một người bạn, con bỗng thấy rõ mình phải làm gì. Khi trở về Luân-đôn, con thu xếp mọi sự để trở lại Ý. Và đây là lần ra đi vĩnh viễn, giã biệt tất cả và mọi người để trở thành Nữ Tu Phan-sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm.

... "Lạy Chúa, Chúa là phần sản nghiệp con được hưởng, là chén phúc lộc dành cho con; số mạng con, chính Ngài nắm giữ. Phần tuyệt hảo may mắn đã về con, vâng, gia nghiệp ấy làm con thỏa mãn. Con chúc tụng Chúa hằng thương chỉ dạy, ngay cả đêm trường, lòng dạ nhủ con. Con luôn nhớ có Ngài trước mặt, được Ngài ở bên, chẳng nao núng bao giờ. Vì thế, tâm hồn con mừng rỡ, và lòng dạ hân hoan, thân xác con cũng nghỉ ngơi an toàn" (Thánh Vịnh 16(15),5-9).

("Immacolata Mia", Mensile delle Suore e dei Frati Francescani dell'Immacolata (FI), Anno XVI, n.4-5-6, Aprile-Maggio-Giugno 2007, trang 14-15)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt